Vári Attila

Horgeom úr macskái

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 40. szám, 2020. október 2.

Szeretett kirándulni, nagyapjával rendszeresen járta az erdőt, s legalább százféle gombát, gyógynövényt ismert. Két gombahatározójuk volt, a nagyapjáé angol nyelvű, az övé magyar, s bár a színes nyomatok nem nagyon hasonlítottak egymáshoz a könyveikben, a latin nevek alapján be tudták azonosítani a leszedett példányokról szóló leírásokat. Rengeteg gombának csak a latin neve ugrott be elsőre, ha meg kellett nevezze. A cseh kucsmagomba, a verpa bohemica, az iszonyatosan büdös, hatalmas, felmerevedő férfi nemi szervre hasonlító boszorkánytojás, a fallus inpudicus, éppen úgy, mint a rizike, a lactarius deliciozus neve is hamarabb került nyelve hegyére latinul, mint közismert magyar nevén. Így természetesen nem az unalmasnak tartott horgászást, a vízpartról a mozdulatlan úszó lesését választotta. Különben is úgy érezte, hogy állatpreparátor, vadtömő nagyapja jóvoltából több köze van az erdő állataihoz, mint a halakhoz, amiknek még a szagát sem bírta.